A°. 1838. Nº. 77.

DINGSDAG, DEN 25sten SEPTEMBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 September* 1838.

Namens den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt bij deze bekend gemaakt, dat bij besluit van Zijne Majesteit den Koning, van den 29sten Mei jl., No. 100, het bestuur der Kanselarijen van de Militaire Willems-Orde, en van de Orde van den Nederlandschen Leeuw, tijdelijk is opgedragen aan Zijne Excellentie den Heer Minister van Binnenlandsche Zaken, H. IRAAK MERKUS DE KOCK.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,

A. KIHERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 September* 1838.

Namens den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt bij deze bekend gemaakt, dat bij Zijner Majesteits besluit van den 31sten Mei jl., No. 8, de Heer B. J. ELIAS, laatstelijk Directeur der Cultures in *Indië*, thans met verlof in *Nederland*, *ad interim* is belast met de functien van *Secretaris Generaal bij het Departement van Kolonien*, opengevallen door de benoeming van den Heer Mr. A. BROCX, tot Griffier bij den Hoogen Raad der *Nederlanden*.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,

A. KIHERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 September* 1838.

Namens den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt bij deze bekend gemaakt, dat het Zijne Majesteit den Koning behaagd heeft, bij besluit van den 30sten Junij jl., No. 18, Zijne Excellentie den Heer Staats-Raad J. C. BAUD, gedurende de afwezigheid naar *Buiten's Lands* van Zijne Excellentie den Heer Minister BARON VAN DEN BOSCH, *ad interim*, te belasten met de Directie van het Departement van Kolonien.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,

A. KIHERT SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 29 Julij 1838.

Engelsche Berigten.

Londen, 18 Julij.

De Markies van Waterford heeft zijne dolle streken weder met eenen vermoorderd, en is andermaal door de policie tot eene geldboete veroordeeld geworden. Hij was namelijk des Zaturdags morgen ten 5 ure in een beschonken toestand met een paar vrienden en eene vrouw in een cabriolet door de drukst bezochte straten van Londen op de voor de voetgangers bestemden paden gereden. Een policiedienaar, die zulks gezien had, liep hem naarstiglijk na, doch hem niet bereiken dan toen het cabriolet bij het omdraaijen in eene andere straat tegen eenen steenen paal stiet en daardoor opgehouden werd. Met groote moeite gelukte het nu den policie-beambte, daar de vrienden van den markies den beschonkenen niet uitleveren wilden, dezen in het wachthuis te brengen. Toen hij nuchteren geworden was, wilde hij zich daarmede verdedigen, dat hij een jong paard voor het cabriolet had gehad, hetwelk moeijelijk te regeren was. De policie-beambte verzekerde echter, dat hij gezien heeft, hoe de markies opzettelijk het paard op het trottoir gemend en het dier zelf zwerpslagen toegebragt had toen het den rijweg niet verlaten wilde. De markies: »Bij mijne eer, ik heb niet langer dan vijf schreden op het trottoir gereden." De policie-beambte: »De edele markies heeft in Haymarket ongeveer honderd schreden en in Piccadilly weder honderd schreden op trottoir gereden. De schok, toen hij tegen den paal reed was zoo groot, dat de preuve op zes schreden afstands uit het cabriolet geslingerd werd." De markies: Ik zelf heb er niet gevallen; ik houd echter deze aanklagt voor geheel onverantwoordelijk; niemand heeft eenig leed ondervonden, en de politiebeambte is zijnen plig te buiten gegaan toen hij mij in het wachthuis sleepte." De magistraat: »De politie-beambte zegt dat gij beschonken waart." De markies: »Ik was den gansehen nacht uit geweest en dus ook waarschijnlijk niet geheel nuchteren." De politiebeambte: »Uw vest en uw hemd waren open en uwe borst geheel ontbloot." De markies: »Ik was even zoo gekleed als thans." De politie-beambte: »Uw rok is toegeknoopt, dit was heden ochtend niet het geval." De markies: »Mijn paard is eerst vier jaren oud, het heeft nimmer eenen teugel aangehad, en laat iemand maar beproeven of hij het dier door de straten mennen kan; ik geef het ten geschenke aan wie het kan." De magistraat: »Des te onvoorzigtiger was het van uwe Lordschap, met een zoo wild dier door de straten te rijden, en vooral nu, daar de straten voller dan ooit zijn. Hebt gij getuigen?" De markies: »Ja ik kan getuigen stellen, doch ik wil liever niet." De magistraat: Zoo gij iets verklaren kunt tegen de beschuldiging, dat gij opzettelijk op het trottoir gereden hebt, wilik hen gaarne hooren." De markies: »Neen, neen; het zal toch wel op eene geldboete uitloopen, en die wil ik liever dadelijk betalen dan mijne vrienden lastig vallen. De beste getuige zou mijn paard zijn. Ik zal mijn paard halen, zoo het Uwe waardigheid behaagt." Op dit insolente antwoord wilde het publiek gehegt niets meer hooren, maar verweerde den markies tot eene geldboete van 40 shillings. Deezen betaalde ze en verliet dan het gerecht, kwam aan zijn met zijnen vriend, den graaf Valdegrave. Bij deze gelegenheid hebben de openbare dagbladen veel gesproken over het gebrekkige der strafwetten bij dergelijke politie-overtredingen, daar zij gevangenisstraf of boete opleggen, waardoor de rijke zich met eene kleinigheid afkoopen kan, terwijl de arme in de gevangenis zijne overtreding boeten moet. Overigens wordt aangemerkt, dat de geldboete meestal in geenerlei verhouding tot de gevangenisstraf staat, daar deze laatste zoo lang duurt, dat de gevangene inmiddels twee tot drie malen zoo veel hadde verdienen kunnen als de geldboete bedraagt, met welke hij, zoo hij de middelen bezeten hadde, zich zou hebben kunnen afkoopen. Eene herverming in dezen tak der wetgeving wordt als even noodzakelijk beschouwd als zulks met betrekking tot het gijzelen voor schuld het geval was geweest.

Belgische Berigten.

BRUSSEL, 14 Julij.

De moeijelijke gesteldheid, in welke Koning Leopold zich bevindt, wordt met elken dag minder onmiskenbaar, en het problema, om met waardigheid zich nog langer op den troon van België te handhaven, steeds meer terwikkeld. Wij zullen buiten onderzoek laten of hij meer het offer van politieken noodzwang geweest zij, dan of er eigene gewigtige redenen tot het bestijgen van den tot dusverre door hem bezeten troon hebben bestaan, in welk geval een gedeelte der natuurlijkerwijze te dezen bestaande verantwoordelijkheid op hem zoude terugvallen; zoo veel is, in ieder geval, zeker, dat de historische Eumenides zich thans openbaar van de Belgische zaak hebben meester gemaakt, en dat zij in de jongste ontsluijeringen onzer gemeenschappelijke aangelegenheid met Holland alle slagschaduwen eener revolutie ontvouwen, welke naar het eenparig oordeel van alle verstandigen en gematigden, de ongeregtigdste kan genoemd worden, van welke de geschiedenis gewaagt. Het is hier de plaats niet om dit verwijt nader te ontwikkelen, vermits hetzelve sedert lang door het regtsbesef der volkeren en door de geschiedenis is gestaafd geworden, welke laatste nog vóór weinige jaren, in eene voortreffelijke verhandeling van den baron von Reverberg (naar welke wij den lezer in het tegenwoordig nogendien op nieuw verwijzen willen) met zoo vele scherpzinnigheid als gegrondheid en met aanvoering van officiële bewijsstukken, haar gehuldigd regt heeft uitgeoefend; maar wij willen blootelijk eenige werkingen der historische Nemesis aanduiden, welke onder de omstandigheden van het tegenwoordige eene dubbele opmerkendheid verdienen. Het is eene daadzaak, die door de logenachtige dialectiek der Belgische periodieke drukpers nimmermeer ontkend kan worden, dat genoegzaam geheel het beschaafde gedeelte van ons zelf vroeger zich gaarne door den tijdgeest der revolutie wegsleepen liet, thans Hollandschgezind is. Gelijk in Lijk, van waar het eerst de brandfakkels van het oproer door de Vlaamsche landsdouwen rondgesleurd werden, blijken zich, van de zijde aller gematigden en regtgeaarden, hen die thans allerwege hoorende gehoor aan. Alleen het gemeenzame gepeupel, dat van de broodkruimels der geestelijkheid leeft, is der fanatieke magt dezer laatsten toegevallen, en deze magt alleen is het ook, op welke de laatdunkende en driest vermetele declamatiën der revolutionnaire stuurlieden van ons staatsgebouw steeds gegrond zijn. In onze tegenwoordige gesteldenheden en de voormelde metamorphose der politieke gezindheid van het beschaafd en regtdenkend gedeelte van België, in welke de laatstgenoemde waarheid eene zijner aege heeft ontdekt, drukt zich echter in vlammende schrift eene nieuwe grondleer der wereldgeschiedenis uit, deze namelijk dat ieder staatsgebouw, hetwelk op wederregtelijken grond rust, en hetwelk alleen op de puinhoopen des regts kan opgetrokken worden, ook in zijne grondvesten voortdurend wrak en wankelend moet blijven, hoe glansrijk en vast ook dezelfde bouw zich schijnmoge voordoen. Of er sprake kunne zijn van eene hereeniging met Holland, in het geval, dat ten gevolge van eene of andere catastrophe

de troon mogt ledig vallen, of dat de partij der geestelijkheid en der revolutiemannen door de partij der gematigden en Hollandsch gezinden ontwapend wierd, dit zullen wij voor het oogenblik in het midden laten; wél wetende, dat de antipatie van oud-Holland zich tegen eene zoodanige hereeniging zoude verzetten, willen wij alleen de gezegde gunstige stemming van het gematigd meerendeel der Belgen in de weegschale der beslissing leggen, op welke het bijzondere vraagstuk van Luxemburg en de aangelegenheid der 24 Artikelen wachten. En nu gelooven wij, daar wij nog door een levendig gevoel van regt doordrongen zijn, dat onze vorderingen en aanmatigingen tegen over de eischen van Holland blijkbaar in het nadeel staan; daar wij gehouden zijn, een verdrag, hetwelk met toestemming onzer regering is gesloten, en welks voortdurende geldigheid, ook na de ontbinding der Londensche conferentie, onzerzijds nooit betwijfeld of bestreden is geworden, maar hetwelk tegenover Holland reeds daarom indirekt door ons als geldende opgenomen is geworden, vermits hetzelve Holland en de conferentie-mogendheden in spanning hield, en gedurende dit provisorium de nieuwe dingen in België des te stouter zich mogten ontwikkelen, — dat wij gehouden zijn, dit verdrag maar deszelfs letter van nu af aan te vervullen, daar Holland tot hetzelve is toegetreden. Wat de Heer Dumortier ook poge geldende te maken, om zijn bewijs van de tegenwoordige nietigheid des verdrags te onderschragen, hetwelk voor tijdelijke omstandigheden zoude gegeven zijn, welke thans zouden zijn weggevallen, — zoo verschijnen ons deze suporsophistische argumenten als geheel in den geest des mans, die openbaar zoo zeer gewigtige redenen heeft onze revolutie als de zaak des volks, en de gevolgtrekkingen dier argumenten als emancipatie van den volkswil te beschouwen en te doen voorkomen.

Wij zullen thans over den inhoud des heeren Dumortier's geschrift niet verder spreken, maar behouden ons voor, in eenen volgenden brief, eene uitvoerige toelichting dier diatribe mede te deelen. En zulks, op zich zelven, niet ook om des gezegden geschrifts wille, maar omdat eene veel gelezene Duitsche krant met vlijt er op uit is geweest, hare lezers met den inhoud dezer brochure, onder begeleiding der commentarien van haren Brusselschen correspondent bekend te maken, waardoor het publieke oordeel verstrikt, en der goede Hollandsche zaak afbreuk gedaan zoude kunnen worden. Is eenmaal de drukpers waarheidlievender en onpartijdiger, dan zullen tegenredenen van zoodanigen aard [illegible] genoopt worden aan te voeren, [illegible]. Moge dat tijdstip, [illegible] lichten.

— Het getal der reizigers op de [illegible] bedroeg in de vorige maand 225,333, die 3,044,112 francs 92 centimes opbragten. Ware het [illegible] gelijk aan die maand, dan zou zulks 2,770,599 reizigers en eene ontvangst van 3,622,310 fr. bedragen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den dezes, het Schip *Rio de Janeiro Paket*, Kapt. B. M. Corbiere, van Amsterdam, hebbende 35 dagen reis; Passagiers: de Heeren C. R. Berner en C. A. Linnen.

Den 23sten dezer, de Nd. Am. Bark *Charlotte*, Kapt. J. Howe, van *Boston*, hebbende [illegible] reis.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezes, het Schip *Alhof Maria*, Kapt. D. Stoelenga, voor Amsterdam; ladingt 300 vaten Suiker, 96 [illegible] 6 [illegible] Katoen.

Den 20sten, de Fransche Schoener *l'Aurore*, Kapt. M. Giaimo, voor Berbice.

Advertentiën.

(35799) De *fungerende* CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op Woensdag den 26sten dezer, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

Een *TIJGER*, behoorende aan den Boedel JACOBUS HENDRICUS VAN DER KAMP.

Zijnde denzelven te bezigtigen op het Erf van de Wed. A. VAN DER KAMP, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*.

Paramaribo, den 24 September 1838.

A. HM. ARRIAS,
2de Commies.

(35790) Op Maandag den 1sten October, des nademiddags om 4 uren, zal de *fungerende* CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, doen verkoopen:

MEUBILAIRE- en andere GOEDEREN, aankomende de Boedels JOHANNES CORNELIS HEUERMAN, HENDRIK POTGIETER en de Krankzinnige CHRISTINA NIEBUR; alsmede diverse HOROLOGIEN, enz., gevonden in den Boedel wijlen RAPHAEL FERNANDES.

Voorts de onderstaande SLAVEN, als: *Willem*, *Johannes*, *Geluk*, *Quazie*, *Avontuur* en *Catharina*, aankomende den Boedel J. C. PUTCHER; *Charlotte*, *Hendrik*, *Dido* met hare Kinderen *Francois* en *Philip*, ter Registratie van Slaven bekend, ten name van NANOE van GOLDEROY (nu Boedel); *Clarissa* en haar Zoon *Marius*, ter Registratie van Slaven bekend, ten name van den Boedel JOHANNA MARIA BERNER; *Winst*, *Betje* en *Premiere*, aankomende den Boedel J. P. BERNER, en *Primo*, aankomende den Boedel J. F. DIEDERICH.

Paramaribo, den 24 September 1838.

A. HM. ARRIAS,
2de Commies.

De *fungerende* CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op aanstaande Maandag den 1sten October, des nademiddags ten 4 uren, door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, doen verkoopen:

De GOEDEREN van de *desolate* Boedels: JOHANN CHRISTOPH FERDINAND KESSELING; JAN WILLEM VAN THOLL; ISAK RAPHAEL MELDOLA; DAVID AETENRAAD; VENNA CATHARINA SCHEPER; FREDRIK HAUVERD; GEORGE UHLENKAMP; JOHAN FREDRIK MEIJER; FRANCOIS HERMANUS WEISCHER en MOSES ISAAC MORPURGO [illegible] opgeëischt.

Paramaribo, den 24 September 1838.

A. HM. ARRIAS,
2de Commies.

(35817) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 28sten September 1838, des voormiddags ten *negen* uren, [illegible] van Heeren Gecommitteerde dit welgemeld Geregtshof, publiek verkoopen:

[illegible] HUIS en ERF, staande en gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat* bekend [illegible] Wijk, L. F. No. 20; aangeslagen [illegible] ROBERT BARBOUR.

Paramaribo, den 24 September 1838.

Bij afwezigheid van den Exploiteur,
P. C. VAN DE VELDE,
Subst. Exploiteur.

(35828) Op den avond van den 16den September, [illegible] een ongelukkig toeval, aan een [illegible] Corjaal, over Boord gevallen en [illegible] verdronken: den Welëdelen Heer A. H. H. WEGGERS, in leven Adjunct [illegible] CHEF, aan Boord de Brik [illegible] *Vaart*.

Het Etat Major de Brik vaartuigen, liggende voor de Reede, den 20sten September 1838.

(35822) De Bewindhebber der *Surinaamsche Mineraal Compagnie*, daartoe behoorlijk gemagtigd, zal op Maandag den 24sten December e. k., te *Amsterdam* in het Locaal der verkoopingen van ouds genaamd HET OUDE ZIJDS HEEREN LOGEMENT, in het openbaar aan de meest biedende, of hoogst mijnenden verkoopen:

De HOUTGROND *VICTORIA*, cum annexis, gelegen binnen deze Kolonie, aan de rivier *Suriname*, in het opvaren tusschen den Houtgrond *Bergendaal* en onbegeven Landen.

Zullende de Inventaris, *eene maand*, voor- en op den dag der veiling te *Amsterdam*, ten kantoren van de Notarissen J. B. VAN HOUTEN en D. C. SANTHAGENS, en benevens de koop-conditien van *Heden* af alhier ten kantore van den ondergeteekende ter *visie* van gegadigden gedeponeerd worden.

Paramaribo, den 24 September 1838.

J. ZAAL qq.

(35229) De bij vorige Couranten geadverteerde verkoop der PLANTAADJE *ANNA MARIA* en *SLAVEN*, gelegen in de rivier *Saramacca*, zal alhier plaats hebben, op Donderdag den 27sten dezer, des namiddags *vier* uren, door en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, alwaar de inventaris en veil-conditien ter *visie* liggen.

(35829) Over [illegible] weken, dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek verkocht worden:

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Gravenstraat*, bekend onder L. H. No. 66 N. W., aankomende [illegible] Boedel LUCIA van BUTTNER.

Paramaribo, den 24 September 1838.

J. C. W. BRUNINGS qq.
M. E. THIJM.

Wordt te Huur verlangd:

Eene *VOETBOOI* [illegible] tot zeelen jaren oud, eenigzins bekend met de *gewone werkzaamheden* en *huisdienst*. — Adres ter dezer DRUKKERIJ. (35816)

De ondergeteekende door familiejé omstandigheden [illegible] zijnde eene reis naar Europa te doen, verzoekt mits deze zijne Debiteuren vriendelijk en tevens dringend, het aan hem verschuldigde te komen aanzuiveren; hetzelve hij hiermede tevens berigt dat bij gedurende zijne afwezenheid den Heer PH. KUYEL als zijnen *lastmagtigden* benoemd heeft. (35827)

Paramaribo, den 24 September 1838.

B. GUILLAIN.

Scheepen in Ladung.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *de Eendragt*, Kapt. Cassier Meijer, voor Adres bij Gebrs. Reijne. — Sluit 26 September.

Het Hoekerschip *de Jonge Anna*, Kapt. L. Hoek. Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Schoonert Kofschip *Elizabeth*, Kapt. Pieter Pijbes. — Adres bij J. Gulin.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Rio de Janeiro Paket*, Kapt. B. M. Corbiere. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Naar Rotterdam:

Het Schooner Barkschip *Susanna*, Kapt. A. C. Mul. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 26 September.

[illegible] FUCHS & [illegible]